

Tuần Báo Vô Vi

9 tháng 10 năm 2022

Số 624

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Hướng về đâu mà hành?
- 2) Hướng về Trời có ích chi?
- 3) Đi tới vô cùng là nơi nào?
- 4) Tại sao phải đi tới nơi quy định?
- 5) Đất dừng chân là nơi nào?
- 6) Dừng chân nơi không thể đi được nữa tại sao?
- 7) Sống vui chờ để làm gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Marriott hotel, 30-12-04 9: 36 AM 1) Hỏi: <i>Hướng về đâu mà hành?</i> Đáp: Thừa hướng về Thượng Đế mà hành. Kệ: Thành tâm tu luyện hướng về Trời Nguyên lý thâm sâu chiếu khắp nơi Tự giải phân minh tiến hợp thời Bình minh sáng tỏ tâm thân nhận.	Marriot hotel, 31-12-04 10: 44 PM 2) Hỏi: <i>Hướng về Trời có ích chi?</i> Đáp: Thừa thành tâm hướng về Trời sẽ được đi tới vô cùng. Kệ: Quy nguyên thiền giác cứu tâm mình Cảm thông trời đất tự tâm thanh Quy nguyên giềng mối cứu thân mình Đại nguyện sẽ thành trong thức giác.
Marriott hotel, 01-01-05 11: 30 AM 3) Hỏi: <i>Đi tới vô cùng là nơi nào?</i> Đáp: Thừa đi tới vô cùng là nơi quy định. Kệ: Quy định là phải đi tới đích Thực hành chơn pháp sẽ hành tới Quy nguyên thiền giác khắp nơi nơi Thực hiện chơn tâm quy một mối.	Anaheim Marriott hotel, 02-01-05 8: 04 AM 4) Hỏi: <i>Tại sao phải đi tới nơi quy định?</i> Đáp: Thừa sức tới đó mà thôi. Kệ: Hành thẳng một đường tiến tới nơi Thân tâm đủ sức cùng lên tới Trí người hữu hạn thân tâm giải Vũ trụ hành thông không tiến nữa.
Anaheim Marriot hotel, 03-01-05 8: 55 AM 5) Hỏi: <i>Đắt dừng chân là nơi nào?</i> Đáp: Thừa đi đến đó sẽ không đi được nữa. Kệ: Giới hạn đến mức nào đó thôi Quy nguyên thiền giác sống vui chơi Thành tâm tu luyện sống hướng Trời Thực hiện công phu tự nghỉ ngơi.	Anaheim Marriott, 04-01-05 9: 23 AM 6) Hỏi: <i>Dừng chân nơi không thể đi được nữa tại sao?</i> Đáp: Vì ngoài khả năng của chính mình. Kệ: Chung hành tới lúc phải chia tay Tự giác tự mình tiến mỗi ngày Chung hội tình người quy một mối Bình tâm tiến hóa hội tình người.
San Diego, 05-01-05 8: 54 AM 7) Hỏi: <i>Sống vui chờ để làm gì?</i> Đáp: Thừa sống phải kiên nhẫn chờ đợi. Kệ: Tri nhơn tri diện bất tri tâm Cảm động chung hành tự sửa thân Hứa hẹn chung hành nay phải học Cần tu cần sửa tiến thân yên.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 22 (tiếp theo)

Lỡ đời lỡ đạo cảm phiền
Vì tâm chưa tiến tạo duyên thể tình
Mong con tự sớm cảm mình
Tình mẹ vẫn chiếu chơn tình trong con.

Lời mẹ năn nỉ dặn dò
Mong con thức giấc tạo đồ mà đi
Hành trì liên tục chuyển ghi
Thành tâm phân giải con thì tiến lên.

Nằm trong nguyên lý thực hành
Khai thông ngũ tạng tiến nhanh tiến hoài
Chơn ngôn thuyết lý lập đài
Giải thông muôn giới tiến hoài không ngưng.

Càng tu càng rõ chơn tình
Hòa thanh hướng thượng càng minh lý Trời
Trong đời có đạo chuyển lời
Dạy cho hiền tiến sống đời minh tâm.

Montreal, ngày 7-6-1980

“Lỡ đời lỡ đạo cảm phiền”: Các bạn tu nửa chừng rồi chán, rồi bỏ. Đó là lỡ đời lỡ đạo. Đời cũng không xong, mà đạo cũng không xong, thì cảm thấy phiền phức.

“Vì tâm chưa tiến tạo duyên thể tình”: Tâm chúng ta chưa tiến, rồi tạo duyên. Tạo duyên là sợ gì? Sợ người này bỏ tôi, sợ người kia ghét tôi. Đó là tôi tạo duyên thể tình.

“Mong con tự sớm cảm mình”: Con phải biết rõ ràng mọi sự việc.

“Tình mẹ vẫn chiếu chơn tình trong con”: Mẹ luôn luôn theo con, dìu dắt con, cho con có cơ hội để hiểu chơn tình sẵn có trong con. Qua con thử thách thì sự phiền muộn lại đến. Bản chất sân si vẫn còn, vì nghiệp lực của gia cang vẫn che lấp sự sáng suốt sẵn có. Nghiệp lực của gia cang mình đã tạo, nghiệp lực từ tiền kiếp bây giờ nó hiện ra trong gia đình như các bạn thấy. Cưới vợ sanh con thì các bạn phải

gánh lấy cái nghiệp đó và phải thực hiện trong sự chấp nhận để tiến giải mới thấy có sự sáng suốt. Không nên than thở, đâm ra ngộ nhận, tạo sự tằm tối cho chính mình, chậm tiến thì rất oan uổng cho phần hồn ở tương lai.

“Lời mẹ năn nỉ dặn dò”: Mẹ luôn luôn chiều chuộng và dặn dò con. “Mong con thức giấc tạo đồ mà đi”: Phải thức giấc. Khi con thức giấc rồi, con sẽ thấy rõ. Khi con thấy rõ con rồi, thì thấy tất cả những hành động sai trái của con nhiều hơn, luôn luôn ở trong con. Con phải giải tỏa cái đó, thì con tạo được đồ mà đi. Nếu con còn biện hộ và cố chấp thì luôn luôn con không có cơ hội tiến hóa đâu!

“Hành trì liên tục chuyển ghi”: Phải hành trì luôn luôn, liên tục tu sửa sự sai lầm.

“Thành tâm phân giải con thì tiến lên”: Phải thành tâm phân giải mọi sự việc rõ rệt thì con mới được tiến lên. Mình trở về quê xưa chốn cũ, mục đích rõ ràng, hoạch định rõ ràng. Chúng ta phải tiến đi lên. Các bạn tu nhắm con mắt, mê, rút bộ đầu. Đó là các bạn đi lên rồi, nhưng mà tần số ở bên trên phải tùy nơi cơ duyên hỗ trợ và tùy nơi tánh chất động loạn trong cơ tạng này. Sửa tiến được một phần nào thì nó được thanh nhẹ thêm, mà chưa chịu sửa tiến, nó là nặng trọc, lỗi cuốn trở lộn lại. Đừng xưng danh tôi tu rồi tôi thoát. Tôi tu mà tôi không chịu sửa trong ngũ tạng, tham dâm này vẫn còn, thì nó rút, kéo trở lộn lại, chứ không bao giờ tiến được.

Chúng ta phải kiểm điểm từ chút. Chúng ta có cơ hội có pháp này đã ghi rõ, kiểm điểm, kiểm điểm, kiểm điểm... hành trì, hành trì, hành trì... mới tiến tới. Sai một li thì đi một dặm. Hướng thượng hòa hợp với trung tâm sinh lực mới rõ sức mạnh của Thượng Đế đã và đang làm việc cho chúng sanh. Chúng ta hướng về trung tâm bộ đầu, hòa hợp với trung tâm sinh lực của càn khôn vũ trụ mới thấy rõ Thượng Đế đã và đang làm việc cho chúng sanh. Chúng ta đang hưởng đây, nhưng mà chúng ta không hòa hợp với cái hưởng thì làm sao chúng ta đạt cái đời đời được? Chúng ta chỉ tạo ra khổ ở thế

gian mà thôi, rồi đâm ra buồn phiền chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ.

“*Nắm trong nguyên lý thực hành*”: Rốt cuộc cũng phải thực hành mới đi đến. Trời đã thực hành, Phật đã thực hành, vạn linh đã thực hành mới thành càn khôn vũ trụ. Nếu chúng ta không thực hành làm sao thành đạt? Chúng ta ỷ lại hoài làm sao thành đạt? Trách móc hoài làm sao thành đạt?

“*Khai thông ngũ tạng tiến nhanh tiến hoài*”: Chúng ta làm cho ngũ tạng càng ngày càng nhẹ, càng minh cảm thì nó sẽ càng tiến nhanh hơn và sẽ được tiến hoài hoài. Còn nếu không thì chúng ta sẽ bị giam hãm ở một nơi và không phát triển được.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn thị Nhan, sanh ngày 01/01/1936 từ trần lúc 7:30 AM, ngày 06/10/2022 (*nhằm ngày 11 tháng 9 năm Nhâm Dần*) tại Bình Dương, Việt Nam, hưởng thọ 86 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Hỏa táng sẽ được cử hành lúc 06:00 AM ngày 09/10/2022 tại Di An.

Gia đình thành thật cảm tạ.

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 7 tháng 4 năm 1996
BẦU TRỜI

Bầu Trời ngấn gợn bạn ơi
Nơi nao cũng có Phật Trời độ tâm
Tự tu giải tỏa âm thầm
Trí tâm là một đường tâm lý chơn
Chung vui chẳng có giận hờn
Tự tu tự tiến rõ Trời ân ban
Quý thương Cha Mẹ ở đời
Hợp thời tiến bước rõ nơi an toàn
Cảm thông nguyên lý tự an
Chẳng còn mê chấp tự bàn tự tu
Chẳng còn lưu luyến tiền xu
Tâm tu dứt khoát chẳng ngu chẳng khờ
Cảm thông thức giác từ giờ
Hương thanh tự đạt thờ ơ chẳng còn
Trời ban nguyên lý đường mòn
Tự tu tự tiến chẳng còn si mê.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

78. CHUYỆN VỊ TRIỆU PHÚ ILLISA (*Tiền Thân Illisa*)

Cả hai què và còm...,

...
Vua cho gọi Đế Thích đến, sự sai biệt giữa hai người này, cả vua và các đại thần đều không thể biết. Vị triệu phú hà tiện nói:

- Thưa Thiên tử, người này đâu phải triệu phú. Tôi mới là triệu phú.

- Chúng tôi không biết được ai là triệu phú thật! Ai có thể biết được họ chăng?

- Thưa Thiên tử, vợ tôi.

Vua cho gọi bà vợ đến và hỏi:

- Người nào là chồng bà?

Bà vợ nói:

- Người này, và bà đứng lại gần Đế Thích.

Vua cho gọi các người con trai, con gái, các nô tỳ, các người làm công và hỏi. Tất cả đều đứng gần Đế Thích. Rồi vị triệu phú suy nghĩ: “Trên đầu ta có một nốt ruồi được tóc che kín, chỉ có người thợ hót tóc mới biết. Ta sẽ cho gọi nó đến”.

Ông nói:

- Thưa Thiên tử, người thợ hót tóc nhận biết tôi.

Hãy cho gọi nó đến.

Thời ấy, Bồ Tát là người thợ hót tóc của ông.

Vua cho gọi Bồ Tát đến và hỏi:

- Người có biết triệu phú Illisa không?

Thưa Thiên tử, nhìn vào đầu tôi sẽ nhận ra!

- Vậy hãy nhìn lên hai cái đầu.

Trong giờ phút ấy, Đế Thích làm cho một nốt ruồi nổi lên trên đầu mình. Bồ Tát nhìn lên hai cái đầu, thấy hai cái nốt ruồi, liền thưa:

- Tâu Đại Vương, cả hai cái đầu đều có nốt ruồi. Tôi không thể nhận biết giữa hai người này ai thật sự là Illisa.

Sau đó, Bồ Tát đọc bài kệ:

*Cả hai què và còm,
Cả hai đều lé mắt,
Cả hai có nốt ruồi,
Ta không biết hai người,
Ai là Il-li-sa*

Nghe Bồ Tát nói như vậy, vị triệu phú run lập cập, và vì ưu sầu mất tài sản, ông không thể chịu đựng được liền ngã xuống bất tỉnh. Lúc bấy giờ, Đế Thích mới nói:

- Thưa Đại Vương, ta không phải là Illisa, ta là Đế Thích.

Rồi ngài bay lên, đứng trên hư không, với tất cả uy lực siêu phàm. Người ta lau mặt cho Illisa và rưới nước lên người ông. Illisa hồi tỉnh đứng dậy, đánh lễ Thiên chủ và đứng một bên. Đế Thích nói:

- Này Illisa, tài sản này là của ta, không phải của ngươi. Ta là cha ngươi. Ngươi là con ta. Trọn đời ta nhờ làm các công đức như bố thí

v.v... nên được sanh là Đế Thích. Ngươi đã cắt đứt truyền thống của ta, không bố thí, không giữ giới, an trú trên xan tham, đốt cháy trường bố thí, đánh đuổi những người ăn xin, lo tích lũy tài sản. Ngươi không hưởng thọ tài sản ấy. Người khác cũng không được hưởng. Tài sản ngươi đứng như cái hồ bị quỷ La-sát chiếm cứ ở đó, không ai có thể uống cho đã khát. Ngươi nên làm lại trường bố thí của ta như cũ, bố thí như vậy là tốt! Nếu ngươi không làm vậy, ta sẽ làm biến mất tất cả tài sản của ngươi, đập nát đầu ngươi với chùy kim cương của Inda và chấm dứt mạng sống của ngươi.

Triệu phú Illisa hoảng hốt vì sợ bị chết, liền xin hứa:

- Bắt đầu từ nay con sẽ bố thí.

Đế Thích nhận lời hứa, ngồi trên hư không thuyết pháp, an trú ông trong giới hạnh và đi về xứ của mình.

Còn Illisa sau đó chuyên tâm làm các công đức như bố thí v.v... và được sanh lên thiên giới.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Mục-kiền-liên mới nhiếp phục vị triệu phú hà tiện, mà thuở trước cũng đã nhiếp phục kẻ ấy rồi.

Sau khi bậc Đạo Sư kể pháp thoại, Ngài kết hợp hai câu chuyện và nhận diện Tiền thân:

- Thời ấy, Illisa là triệu phú hà tiện, Thiên chủ Đế Thích là Mục-kiền-liên, vua là Ananda và người hót tóc là Ta vậy.

(còn tiếp)

